

ת"פ 56746/05/13 - מדינת ישראל נגד קאסם עליאן

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 56746-05-13 מדינת ישראל נ'
עליאן(אחר/נוסף)

בפני כב' השופט שמואל הרבסט
בעניין: מדינת ישראל

נגד
קאסם עליאן (אחר/נוסף)

גזר דין

הנאשם הודה והורשע בביצועה של עסקת סחר בסם מסוכן מסוג חשיש, על פי סעיפים 13 ו-19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג - 1977 (להלן: "הפקודה").

על פי האמור בכתב האישום, ביום 23.9.12 סמוך לשעה 23:00, מכר הנאשם לסוכן משטרתי סם מסוכן מסוג חשיש במשקל של כ-90 גרם בקירוב תמורת סך של 2,240 ₪, ללא שיש בידי היתר כדון. המכירה נעשתה לאחר שהסוכן המשטרתי פנה אל הנאשם והתעניין ברכישת סם.

ב"כ המאשימה, עוד נ. בינשטוק, תיאר בטיעוניה את חומרת המעשה ואת השלכותיו ההרסניות על החברה כולה ולא רק על הנאשם עצמו. עוד טען ב"כ המאשימה, כי ניתן ללמוד ממעורבותו של הנאשם ומכמות הסם שנמכרה, כי מידת בקיאותו בשוק הסמים רבה ויש להתייחס לכך כאל נקודת חומרה נוספת בעת גזירת דינו.

בבואו להתייחס לתסקיר שירות המבחן, הטעים ב"כ המאשימה כי התסקיר הינו תסקיר "שלילי" בשל העובדה כי אין למצוא בו נכונות לקבלת סמכות ומרות טיפול או פנייה לאפיק שיקומי כזה או אחר.

עוד נאמר בתסקיר, כי קצין המבחן התרשם ממוטיבציה גבוהה של הנאשם ומגיוס כוחות לכיוון נורמטיבי, וכעת הוא **"נכון לקבל את סמכות הוריו ולפתור את הקונפליקטים איתם"**.

בסיום דבריו, ביקש ב"כ המאשימה לטעון, כי מתחם הענישה הראוי ניצב בין **12-24** חודשי מאסר בפועל וכי יש לבחור בחלקו **התחתון** במקרה דנן, היינו **חמישה עשר** חודשי מאסר בפועל, וכן מאסר מותנה ארוך ומרתיע. הנאשם היה עצור בין המועדים 27.5.13-24.6.13.

ב"כ הנאשם ביקש לציין כי מדובר במעידה חד פעמית והנאשם הינו אדם נורמטיבי וצער שעתידו כולו מונח לפניו. כיום, לדבריו הוא "נקי" מסמים, סולד מהם ושיקומו עלה יפה.

הנאשם ניצל את תקופת מעצר הבית שלו, השקיע מאמצים וממון בלימודיו, ניגש לבחינה הפסיכומטרית, עבר אותה בציון משביע רצון ואף נרשם ללימודי סיעוד באוניברסיטת בן גוריון בבאר שבע.

בשל כל אלו, ובשל עברו ונערותו המורכבת כפי שהיא באה לידי ביטוי בתסקיר שירות המבחן, הוא עותר לעונש של אי הרשעה בשל הנזק שייגרם לו מעונש של מאסר בפועל ובשל העובדה כי אם כך יעשה, הרי שכל הליך שיקומו יירד לטמיון.

עוד ציין ב"כ הנאשם, כי הרשעתו של הנאשם יש בה כדי לסכל את לימודי הסיעוד אליהם נרשם הנאשם.

עוד הצביע בא כוח הנאשם על האחריות אותה הוא נוטל לביצוע העבירה, ומקיומה של מערכת משפחתית מתפקדת שהיא גורם "תומך ומציב גבולות".

הנאשם בדברו האחרון הביע חרטה על הטעות שעשה, וביקש את רחמי בית המשפט.

דין והכרעה - מתחם הענישה ההולם

העבירות אותן ביצע הנאשם חמורות, נפוצות רבה ופגיעתן קשה ביותר. קלות ביצוען של עבירות מסוג זה והרווח הכספי הנובע מהן, מחייבות תגובה עונשית הולמת.

נסיבותיה של העבירה אותה ביצע הנאשם עומדות לחובתו ואינן מביאות להקלה בעונשו. תומך אני בגישת ב"כ המאשימה כי כמות הסם שנמכרה וצורת ניהול העסקה תוך שימוש ב"שפת הסחר" המקובלת בכגון דא, מוליכות למסקנה כי בפנינו אדם המתהלך בשוק הסמים כבקיא ורגיל בו.

בשל ערך מוגן זה, נסיבות העבירה והפסיקה הנוהגת, אני סבור כי מתחם הענישה ההולם צריך שיעמוד על **מאסר בפועל שירוצה בעבודות שירות ועד למאסר בפועל בן 15 חודשי מאסר בפועל ממש**.

עד כאן ה"מעשה", ומכאן ואילך - ה"עושה".

העונש הראוי

הנאשם, יליד שנת 1993, בן 21 שנים, ועברו נקי ונטול הרשעות קודמות.

חלקו של הנאשם בביצוע העבירה הוא הכרחי, דומיננטי וסגולי, הנזק מביצוע העבירה גדול ורחב והמניע לעבירה הינו ממוני. כל אלו עומדים לחובתו של הנאשם.

מנגד לא אתעלם מגילו הצעיר, ונטילת האחריות על מעשיו בפני קצינת המבחן בבחינת "מוטב מאוחר מאשר לעולם לא".

המהפך שביצע הנאשם בחייו, השקעתו המרובה בלימודים והסימנים אותם הוא מראה בכיוונו של לימודים אקדמיים וחיים נורמטיביים, יש בו כדי להמתיק את עונשו במידת מה בשל ההבטחה הטמונה בצעד זה, הבטחה שיש בה צעידה משותפת לקראת דרך חדשה שאינה עבריינית ואין בה זכר לסמים מסוכנים ולשכמותם.

הנאשם מצוי בעיצומו של אפיק טיפולי, ולדברי מדריכיו ובני משפחתו הוא עובר שינויים חיוביים ומהותיים, בין היתר, בגין ההליך המשפטי התלוי ועומד כנגדו.

קצינת המבחן אינה באה בהמלצה חד משמעית שלא להרשיעו בדיון, וזאת בשל חומרת העבירה המיוחסת לנאשם, ומאידך המלצתה היא לעונש של מאסר שירוצה בעבודות שירות יחד עם צו פיקוח לשנה תוך מעקב אחר מצבו ושילובו בקבוצה טיפולית.

הערך המוגן בעניין זה הוא ברור ובהיר כפי שפירטתיו לעיל, ונסיבות העבירה חמורות הן.

בנסיבות אלו, הרשעה הינה בלתי נמנעת, וכך אני קובע.

ובכל הכרוך בעבודה בסיעוד בבתי חולים נקבע על פי סעיף 5 לתקנות בריאות העם (עוסקים בסיעוד בבתי חולים), התשמ"ט - 1988 נקבע כי: **"זכאי להיות רשום בפנקס...וכי לא הורשע בעבירה שדינה מאסר שיש בה, לדעת האחות הראשית כדי למנוע עיסוק בסיעוד..."**

מדברי חיקוק אלו עולה, כי ההרשעה אינה מחסום אוטומטי בפני המעוניין לעסוק בסיעוד, אלא הדבר מסור לשיקול דעתם של הפקידים הממונים (האחות הראשית ו/או ה"מנהל" הוא מנכ"ל משרד הבריאות כהגדרתו בתקנות).

בכל הכרוך בעבודה בסיעוד במרפאות, על פי סעיף 11 לתקנות בריאות העם (צוות סיעודי במרפאות), התשמ"א 1981 נקבע כי:

"המנהל (מנכ"ל משרד הבריאות או מי מטעמו - ש.ה.) רשאי להורות שלא לרשום בפנקס אדם...אם המבקש הורשע בעבירה שיש עימה קלון או שיש בה כדי להראות שהוא חסר האחריות הדרושה לעיסוק בסיעוד, וטרם

חלפו עשר שנים אחרי שריצה את עונשו או אחרי שנסתיימה תקופת התנאי לפי סעיף 52(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, הכל לפי העניין והמאוחר יותר..."

בהלכת כתב (ראו ע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל פ"ד נב(3), 337, 342, 344) נקבע כי:

"הכלל הוא כי להרשיע נאשם שעבר עבירה, ומי שטוען ההיפך, שומה עליו לשכנע את בית המשפט, ששיקולי השיקום גוברים במקרה האינדיווידואלי על השיקולים שבאינטרס הציבורי"

לטעמי, במקרה דנן, גוברים שיקולי האינטרס הציבורי על השיקולים שבאינטרס הפרטי.

לכל אלו יוסף, כי מדובר בנאשם שהוא "בגיר צעיר" בעת ביצוע העבירות המיוחסות לו, על כל המשתמש בכך, ויש להביט על מעשיו בעין שונה במקצת מזו המשמשת לגזירת דינם של בגירים מיושבים בדעתם, וזאת בשל העובדה כי דעתם של הבגירים הצעירים נוטה להיות ככזו של הקטינים, לעיתים תזזיתית ולעיתים לא מיושבת, ובכך, כפי שמורה הפסיקה, יש להתחשב בעת גזירת העונש.

הנאשם נמצא מתאים לביצוע עבודות שירות, וככל הנראה, נערכו לו בדיקות שתן מבלי שהתגלו ממצאים שליליים.

לקולה, אשקול גם את העובדה כי נטל אחריות על מעשיו, הודה בחטאו וחסך מזמנם של הצדדים ומזמנו של בית המשפט.

לאחר ששקלתי את הנימוקים לחומרה ולקולה, ויתר הנתונים הצריכים לעניין, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. שישה חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות על פי חוות דעתו של הממונה על עבודות השירות ובכפוף לה. הנאשם לא יחל בריצויין של עבודות השירות לפני יום 1.9.14. יובהר, כי ריצויין של עבודות השירות מותנה בבדיקות שתן עיתיות שיערכו לנאשם, ובהיותו "נקי" מסמים מסוכנים.
2. שישה חודשי מאסר אותם לא יירצה אלא אם יעבור עבירה על פי סעיף 13 לפקודת הסמים וזאת למשך 3 שנים מיום מתן גזר הדין.
3. קנס בסך 7,000 ₪ או 60 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.12.14.
4. צו מבחן לשנה.
5. המוצגים יחלטו ו/או יושמדו לפי חוות דעתו של רשם המוצגים.

ניתן והודע במעמד ב"כ המאשימה, ב"כ הנאשם והנאשם בעצמו.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, י' תמוז תשע"ד, 08 יולי 2014, בהעדר הצדדים.